exemplář žádosti konsulárním úředníkem potvrzený — vydá mu toto visum a přistěhovalec odevzdá je pak americkému immigračnímu úředníku v přístavu vylodění.

S osobou méně než 18letou, hodlající žádati o americké visum, musí se dostaviti k americkému konsulovi zároveň aspoň jeden z jejích rodičů, nebo zákonný její zástupce.

Činí-li přistěhovalec v žádosti o visum nárok, aby byl považován za přistěhovalce nekvotového (kat. II. tohoto výnosu) pro svoje příbuzenství, uvedené pod II. výnosu, čl. 4. a) amerického zákona (t. j. tvrdí, že jest nevdaným nebo neženatým dítětem mladším než 18 let, nebo manželkou občana S. S. A., bydlícího v S. S. A. v době podání žádosti o visum příbuzných), nebo uvádí, že má nárok na udělení visa přednostního pro své příbuzenství s občanem S. S. A., podle čl. 6: 1 immigr. zák. (t. j. uvádí, že je jeho nevdaným nebo neženatým, méně než 21letým dítětem, nebo že jest jeho (amerického občana) otcem, matkou, manželem nebo manželkou, a že onomu americkému občanu jest aspoň 21 let) — může konsulární úředník vydati takovému přistěhovalci visum nekvotové, resp. přednostní kvotové teprve, až dostane k tomu příslušné zmocnění od amerického ministra zahraničních věcí.

Tvrdí-li některý občan Spojených států, že nějaký přistěhovalec jest jeho příbuzným a že má tudíž nárok, aby byl do S. S. A. připuštěn jako přistěhovalec nekvotový, nebo jako přednostní přistěhovalec kvotový, musí podati příslušnou žádost u generálního immigračního komisaře S. S. A., aby dosáhl příslušného zmocnění amerického konsula.

Jako zásada platí podle nového immigračního zákona amerického, že nelze připustiti do S. S. A. žádného přistěhovalce, leč

a) má-li přistěhovalecké visum, jež dosud nepozbylo platnosti uplynutím času,

b) je-li skutečně příslušníkem národnosti, jež jest uvedena ve visu, t. j. lze-li jej skutečně vzhledem k ustanovení immigračního zákona S. S. A. na kvotu příslušného státu počítati,

c) je-li nekvotovým přistěhovalcem a jako takový jest označen v úředním potvrzení na přistěhovaleckém visu a

d) lze-li jej i jinak připustiti podle přistěhovaleckých zákonů S. S. A.

Připustiti do S. S. A. lze zásadně jen cizince, který má způsobilost státi se americkým občanem. Cizince, jenž jest nezpůsobilý nabýti občanství S. S. A., nelze připustiti, leda:

1. může-li býti připuštěn jako přistěhovalec nekvotový (II: 2., 4. a 5. tohoto výnosu čl. 4. amer. zák.), nebo

2. běží-li o ženu nebo neprovdané a (nebo) neženaté děti mladší 18 let, které provázejí nebo následují osobu uvedenou v kat. II.: 4. výnosu, čl. 4 d) amerického zákona, nebo

3. je-li nepřistěhovalcem ve smyslu čl. 3. amer. zák. (kat. I.: 1. až 6.).

Upozorňuje se na to, že nedostatek dokladů, požadovaných americkým konsulem ku rozhodnutí žádosti o visum, může již sám o sobě býti důvodem k neudělení visa.

Směrnice pro vystavování cestovních pasů do S. S. A.

Ministerstvo sociální péče uvolnilo výnosem č. j. 48.203/H-23 ze dne 26. listopadu 1923 počínajíc 1. lednem 1924 vystavování vystěhovaleckých cestovních pasů do Spojených států severoamerických v rámci platných pasových instrukcí s platností pro nový fiskální rok 1924/25. Výnosem pak

č. j. 10.948/H-24 ze dne 2. února 1924 bylo vystavování vystěhovaleckých cestovních listů pro nový fiskální rok 1924/25 vzhledem k nahromadivšímu se množství zmíněných cestovních listů, počínajíc dnem 16. února 1924 již opět zakázáno a dovoleno do 15. června 1924 vystavování vystěhovaleckých cestovních listů do S. S. A. jen ještě osobám na československou kvotu nepočítaným, zamýšlejícím se vystěhovati do S. S. A. ještě ve fiskálním roce, končícím 30. červnem 1924.

Dnem 15. června 1924 bylo tedy vystavování vystěhovaleckých cestovních listů do S. S. A. zastaveno úplně.

Pro dobu, počínající 1. červencem 1924, pro niž vešel v platnost »nový immigrační zákon S. S. A. 1924«, platí ohledně vystavování cestovních listů do S. S. A. tato ustanovení:

Ohledně vystavování vystěhovaleckých cestovních listů do S. S. A. pro zmíněnou dobu platí zásadně z á k a z v y s t a v o v á n í.

Z této zásady platí jen jako výjimky:

Pasové úřady mohou, počínajíc 1. červencem 1924, vystavovati jen ještě cestovní listy:

1. »V y s t ě h o v a l c ů m« (z hlediska československého zákona), československým státním příslušníkům na cizí (t. j. jinou než československou) kvotu počítaným. Na cizí kvotu počítají se vystěhovalci, narození mimo území Československé republiky, s výjimkou osob, uvedených pod III., 3. odst. a) až c) tohoto výnosu;

2. »n e p ř i s t ě h o v a l c ů m«, t. j. osobám, které podle čl. 3. nového zákona amerického nespadají pod pojem »přistěhovalce«, t. j. tedy osobám, uvedeným v čl. 3.: 1. až 6. amerického zákona (viz kat. I.: 1. až 6. tohoto výnosu);

3. »p ř i s t ě h o v a l c ů m n e k v o t o v ý m«, t. j. osobám, které podle čl. 4. a) až e) immigračního zákona amerického se na kvotu vůbec nepočítají (viz kat. II.: 1. až 5. tohoto výnosu).

Kromě vystěhovalcům, počítaným na cizí kvotu (čs. příslušníkům), jakož kromě osobám, uvedeným pod I. a II. tohoto výnosu — jak bylo právě zmíněno — nesmějí býti zásadně žádné cestovní listy do Spojených států severoamerických vystavovány.

Osoby, pod I. a II. uvedené, jeví se z hlediska nového immigračního amerického zákona buď jako »nepřistěhovalci« (čl. 3.), nebo jako »přistěhovalci nekvotoví« (čl. 4.), a mohou se jeviti z hlediska našeho vystěhovaleckého zákona (§ 1. zákona a § 1. prováděcího nařízení k němu) buď jako vystěhovalci, nebo jako obyčejní cestující.

Ohledně cestovních listů osob zmíněných kategorií, jimž mohou býti ještě cestovní listy do S. S. A. vystaveny, platí — pokud jde o jejich obsah, označení, předkládání ministerstvu sociální péče — obecně dosavadní platné instrukce a výnosy, pokud ve výnose tomto nejsou ohledně nich ustanovení jiná.

Ohledně vystavování pasů osobám, uvedeným pod kat. I. a II., jevícím se z hlediska našeho zákona jako »n e v y s t ě h o v a l c i«, poukazuje ministerstvo sociální péče dále ještě na ustanovení výnosu ministerstva vnitra, č. j. 43.844/24 ze dne 25. června 1924, jímž byla i ohledně obyčejných cestovních pasů do Spojených států severoamerických zavedena některá odlišná ustanovení, než jaká platí ohledně nevystěhovaleckých pasů do jiných států. Podle cit. výnosu ministerstva vnitra musí každý pasový úřad žádost o vystavení nevystěhovaleckého pasu do S. S. A. — dříve, než pas vystaví — předložiti k vyjádření ministerstvu sociální péče a uvésti zároveň předem zjištěné okolnosti, důležité pro posouzení otázky, jde-li

v daném případě skutečně o nevystěhovalce; v podrobnostech jest tu pasovému úřadu postupovati, jak obsaženo v právě cit. výnosu ministerstva vnitra. Pas nevystěhovalecký do S. S. A. bude moci pak pasový úřad straně vystaviti teprve na základě vyjádření ministerstva sociální péče, že žadatel není vystěhovalcem. Takto vystavený nevystěhovalecký pas do S. S. A. nesmí býti vydán majiteli přímo, nýbrž musí býti předložen právě tak, jako všechny pasy vystěhovalecké, ministerstvu sociální péče s udáním příslušného výnosu tohoto ministerstva, na základě něhož byl vystaven. Takové nevystěhovalecké pasy budou vydány majitelům v pasovém referátu ministerstva sociální péče v Libni, Lipanská ul. 14 (vystěhovalecká stanice), kdykoli (v úředních hodinách) se o ně přihlásí. Majitelům takových nevystěhovaleckých pasů budiž posláno pasovým úřadem — jakmile jejich pas bude ministerstvu předložen — oznámení, že se mohou dostaviti do vystěhovalecké stanice pro svůj pas přímo bez vyzvání ministerstva sociální péče. Takové oznámení budiž pasovými úřady posíláno též vystěhovalcům nekvotovým (II. výnosu), jakož i vystěhovalcům na cizi (t. j. jinou než československou) kvotu počítaným, a dále i tak zv. »nepřistěhovalcům« (čl. 3.: 1. až 6. amer. zák., I. tohoto výnosu).

Z uvedeného vyplývá, že všecky cestovní listy do S. S. A., pokud podle tohoto výnosu mohou býti ještě vystaveny, ať vystěhovalecké, ať nevystěhovalecké — nesmějí býti za žádných okolností vydávány stranám přímo, nýbrž musí býti předkládány ministerstvu sociální péče.

Vystavování cestovních pasů pasovými orgány proti ustanovení tohoto výnosu obsahuje, pokud ovšem nebude použito všebecných trestních zákonů, přestupek § 37. zákona o vystěhovalectví ze dne 15. února 1922, čís. 71 Sb. z. a n., nehledíc ovšem k disciplinárním následkům, s jednáním takovým spojeným.

Výnos tento zasílá se na vědomí všem pasovým úřadům v Československé republice s vyzváním, aby byl jeho obsah uveden ve známost s největším urychlením a způsobem obvyklým v obvodu jejich působnosti, a to v obcích, z nichž se lidé do Spojených států severoamerických stěhují, a aby byl zejména výrazně ohlášen onen jeho odstavec, podle něhož mají vystěhovalci svůj nárok na zvaní k odjezdu do S. S. A. uplatniti písemnou přihláškou u ministerstva sociální péče v Praze nejpozději do 30. září 1924.